

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mihaela Rotari în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

*Bucila Aurel XXXXX, născut la XXXXX, originar
din XXXXX și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 10.01.2019 până la 30.01.2019;

Instanța de apel de la 19.02.2019 până la 17.04.2019;

Instanța de recurs de la 25.06.2019 până la 13.11.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 30 ianuarie 2019, Aurel Bucila a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal și în baza acestei legi cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 5 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Aurel Bucila fiind împreună cu Eduard Sotnicenco și Iuri Răducanu pe una din străzile com. Danu, r-nul Glodeni, în apropierea magazinului „ЖОЛТЫЙ”, în urma unui conflict dintre el și Serghei Ceban, care a continuat cu atacul săvârșit de către Aurel Bucila asupra lui Serghei Ceban, însoțit de aplicarea violenței periculoase în privința ultimului, la care acțiuni s-au alăturat - Eduard Sotnicenco și Iuri Răducanu și anume toți trei i-au aplicat lui Serghei Ceban multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, provocându-i astfel victimei conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201820P0528 din 12.11.2018, vătămări corporale ușoare, în același timp pe când Eduard Sotnicenco și Iuri Răducanu l-au lăsat în pace pe Serghei Ceban, Aurel Bucila continuându-și acțiunile sale ilegale, care nu au fost

cuprinse de intenția celorlalți participanți și anume acționând în scop de cupiditate, l-au căutat prin buzunare pe Serghei Ceban găsimdu-i telefonul mobil, de marca și model Samsung Galaxi J5 Prime, de culoare aurie, în care se afla cartela sim cu numărul de telefon XXXXX, l-a sustras, după care i-a ajuns pe cei doi cunoscuți ai săi din urmă, astfel că victimei Serghei Ceban, i-a fost cauzat și un prejudiciu material în proporții considerabile în mărime de 6 000 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, Aurel Bucila a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, tâlhăria, *adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Mihaela Rotari în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei lui Aurel Bucila, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de apel, avocata a menționat că, instanța de fond nu a dat apreciere și a ignorat prevederile art. 79 Cod penal și nu a făcut referire de posibilitatea aplicării față de inculpatul Aurel Bucila a prevederilor art. 90¹ Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, apelul declarat de către Mihaela Rotari în numele inculpatului a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, argumentele aduse de către apelant în cererea de apel sunt lipsite de temei și nu corespund stării de fapt, întrucât instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei. Instanța a dat probelor administrate o apreciere legală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a indicat că, apelantul este de acord cu starea de fapt reținută de către instanța de apel și a atacat decizia doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului, considerând-o prea aspră.

Astfel, referitor la pedeapsa aplicată de instanța de fond, instanța de apel a apreciat-o drept una echitabilă și legală, ținându-se cont de gravitatea, scopul și motivul infracțiunii săvârșite, consecințele infracțiunii, personalitatea celui vinovat, poziția părții vătămate, caracteristica inculpatului, condițiile acestuia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, circumstanțele comiterii infracțiunii, consecințele infracțiunii, personalitatea inculpatului, poziția părții vătămate, posibilitatea de corectare și reeducare, prevenirea comiterii de noi infracțiuni, stabilindu-i lui Aurel Bucila pedeapsa în limitele prevăzute de lege.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată poziția apărării privind necesitatea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece din materialele cauzei penale nu au fost stabilite circumstanțe excepționale pentru aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de legea penală. Instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de recunoașterea vinovăției și căința sinceră, la fel de faptul, că este unicul întreținător și este la prima abatere, pentru ce și a fost corect individualizată pedeapsa penală la limita minimă posibilă de 5 ani și 4 luni.

Referitor la aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, instanța de apel a menționat că, norma dată nu este una imperativă, iar reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare nu-și va atinge scopul pedepsei penale, deoarece numai executarea pedepsei reale a închisorii va duce la corectarea inculpatului precum și la prevenirea de comitere a infracțiunilor de alte persoane, inclusiv.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mihaela Rotari în numele inculpatului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de recurs, avocata susține că instanța de apel eronat a apreciat ca imposibilă aplicarea prevederilor art. 79 și 90¹ Cod penal, or, ultima consideră că instanța urma să ia în calcul căința sinceră a inculpatului și faptul că a recunoscut vinovăția în cele imputate prin rechizitoriu.

Avocata consideră că, instanța de apel urma să aplice inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință prin care se solicită inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Aurel Bucila și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, dar recurenta își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal și se pedepsește cu închisoare de la 8 la 10 ani.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv. Astfel, instanța de recurs remarcă că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar susține că, inculpatul a beneficiat de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, or, până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Așadar, în concluzie Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la alegațiile avocatei privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect le-a respins, deoarece conform prevederilor art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, se înțelege că la aplicarea art. 79 Cod penal, trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (*grad de invaliditate - I, II, persoana cu dezabilitați severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră*).

Căința sinceră a inculpatului Aurel Bucila, recunoașterea vinovăției nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale, mai mult acestea au fost luate în calcul la aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penal.

De asemenea, Colegiul penal menționează că, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90¹ Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: *conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului*.

Astfel, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit,

conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea condiționată parțială a executării pedepsei, instanța de apel just a ajuns la concluzia că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

Astfel, dacă argumentele invocate de către recurent nu au suport, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mihaela Rotari în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Bucila Aurel XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *12 decembrie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan